

Titel: Anden Underafdeling.

Citation: "Anden Underafdeling.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e11913.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Anden Underafdeling.

Om Fuldbyrdsen af Domme, der lyde på Udredelsen af Penge.

§ 458.

Domme, der lyde på Betaling af Penge

kunne fuldbyrdes ved Exekution i Domfældtes Formue. Med Hensyn til Bøder, der idømmes i borgerlige Retstrætter, følges de om Exekution af Bødedomme gjældende Regler.

Derimod kan Domfældte ikke underkastes Gjælds fængsel.

Bestemmelserne om de særegne Tvangsmidler, som kunne anvendes for Underholdningsbidrag til Børn, forladte og fraseparerede Hustruer, vedblive at gjælde.

§ 459.

Exekution kan kun udstrækkes til såmeget af Domfældtes Gods, som, efter Fradrag af hvad der kan forudses at ville medgå til Fyldestgjørelsen af Trediemands fortrinlige« Krav, i Henhold til Fogedvidnernes Vurdering behøves til Dommens Fyldestgjørelse og til Dækning af de Omkostninger, som efter Domhaverens Påstand og Fogdens Skjøn om dennes Rigtighed ville medgå til Retsgebyrer eller andre nødvendige Retsudgifter, såsom ved det Udlagtes Flytning, Opbevaring indtil Auktionen m. v.

§ 460.

Exekution iværksættes under lagttagelse af de i det Følgende givne Regler, enten derved, at Fogden giver Domhaveren Udlæg til Forauktionering i Domfældtes rørlige eller urørlige Gods eller i ham tilkommende Fordringer på Andre, eller derved, at den Rettighed, hvori Udlæg gives, ved Fogdens Foranstaltning udøves i Domfældtes Sted.

Er Godset behæftet eller i Forvejen udlagt til Andre, kan der gives sekundært Udlæg deri.

Hvis rede Penge førefindes, blive disse umiddelbart af Fogden at udbetale Domhaveren til Dækning af eller Afdrag på Fordringen. Domhaveren kan ikke vægre sig ved at modtage Betaling i forfaldne Fordringer på ham selv, hvis Rigtighed anerkjendes.

§ 461.

Domhaveren kan søge Fyldestgjørelse i Frugterne og Indtægterne af faste Ejendomme på den Måde, at Ejendommen ved Fogdens Foranstaltning administreres til hans Fordel og Indtægterne af den benyttes til hans Dæk-

ning på samme Måde som ellers de ved Tvangsauktion indvundne Pengebeløb.

§ 462.

Når Udlæg gjøres i Domfældtes Leje-, Forpagtnings- eller Fæsterettigheder over faste Ejendomme, forsåvidt Sådant kan ske uden at krænke Ejers Ret, bliver der at forholde efter Reglerne i den foregående Paragraf.

§ 463.

Udlagt Gods ansættes under Fogedforretningen til den Værdi, hvortil det skjønnes under sædvanlige Omstændigheder at kunne udbringes ved offentlig Auktion efter Fradrag af de med Auktionen og Inkassationen forbundne Omkostninger, Hvor Salg ved Auktion ikke finder Sted (§ 515), tages der Hensyn til de Omkostninger, som Salg på anden Måde vil medføre. Ved Udlæg i Fordringer eller i Rettigheder eller i Frugterne og Indtægterne af faste Ejendomme finder ingen Vurdering Sted, men Udlæggets Omfang og Udstrækning bestemmes ved et skjøn under tilbørligt Hensyn til de med den benyttede Fremgangsmåde forbundne Udgifter og Omkostninger.

§ 464.

Domfældte, eller hvo der giver Møde for ham, er berettiget til selv at påvise de Ting, i hvilke Exekution skal ske, og Domhaveren kan ikke gjøre Indvendinger herimod, når blot de påviste Gjenstande efter Fogedvidnernes Vurdering eller Skjøn afgive en til det Beløb, der skal inddrives, svarende Sikkerhed.

Dog behøver Domhaveren ikke at modtage Udlæg i fast Ejendom, når der kan påvises rørligt Gods eller Fordringer, hvoraf Fyldestgjørelse kan fåes, såvelsom ej heller i Løsøregjenstande, hvis Opbevaring eller Realisation måtte være særlig vanskelig, eller i Fordringer, som må ansees for omtvistede eller usikre. Ej heller kan Domhaveren nødes til at søge sin Fyldestgjørelse på anden Måde, når der kan gives ham Udlæg til Forauktionering. Forsåvidt andet Gods kan påvises, behøver han ikke at modtage sekundært Udlæg i Gjenstande, som i Forvejen ere udlagte til Andre, eller hvorover Andre have erhvervet

Rettigheder, for hvilke Udlægshaveren må stå tilbage.

§ 465.

Påviser hverken Domfældte eller Nogen på hans Vegne Gjenstande, hvori Udlæg kan ske, tilfalder det Domhaveren at udvælge de Gjenstande, hvori han vil søge Fyldestgjørelse. Dog har Fogden herved at påse, at de for Domfældte mest undværlige Gjenstande først udlægges, så at altså en Ejendoms nødvendige Besætning og de til dens Drift uundværlige Avlsredskaber såvelsom Håndværksredskaber og andre til

Domfældtes Næringsdrift uomgængelig fornødne Ting ikke udlægges, sålænge andre mere undværlige Gjenstande forefindes.

Gjødning såvelsom Strå og Hø samt Føde- og Sædekorn, forsåvidt til Ejendommens Drift findes fornødent, må ikke ved Udlæg skilles fra Ejendommen, men bliver at betragte som et Tilbehør til den; ej heller må Sæd på Marken omhugges eller andre Frugter optages eller afplukkes, førend de ere modne til at indhøstes.

§ 466.

Når Fyldestgjørelse søges på den i § 461, jfr. § 462, omhandlede Måde, har Fogden at overgive Administrationen af vedkommende Ejendom til en af ham valgt Bestyrer og at pålægge Fæstere, Forpagtere, Lejetagere og Andre at betale deres Afgifter til denne, samt iøvrigt at iværksætte de Tvangsforanstaltninger, som ere fornødne, for at Ejendommens Frugter og Indtægter kunne komme Domhaveren til Nytte.

Den af Fogden indsatte Bestyrer aflægger til de af Fogden bestemte Tider Regnskab for Indkomsterne af Ejendommen og afleverer, i Lighed med hvad der gjælder om Inkassatorer i Almindelighed (§ 511), Overskuder til Fogden efter Fradrag af Administrationsomkostningerne, derunder hans eget Honorar.

Når Domhaveren er bleven dækket for sin Fordring med påløbende Renter og Omkostninger, overleveres Ejendommen igjen til Skyldneren.

Alle Spørgsmål angående Ejendommens

Bestyrelse, Regnskabsaflæggelsen og den tvungne Administrations Ophør afgjøres af Fogden, når Domhaveren, Skyldneren eller andre i Ejendommen Interesserede i den Anledning fremføre Klager eller Indsigelser.

§ 467.

Udlæg kan ikke gjøres i de for Skyldneren og hans med ham samlevende Hustru og Børn fornødne Senge og Sengklæder samt nødvendigste Linned og Gangklæder.

Endvidere kan Skyldneren fordre, at der skal levnes ham Gjenstande, som høre til de vigtigste Livsfornødenheder eller ere nødvendige til hans Næringsvejs Udøvelse, indtil et Vurderingsbeløb af 20 Kr. eller, dersom han er Familieforsørger, af 60 Kr. Disse Gjenstande er han selv berettiget til at undtage fra Udlæget efter eget Valg; har han ikke været tilstede under Exekutionsforretningen, bør der gives dem, der ellers ere tilstede i hans Hus, Anledning til på hans Vegne at føretage et sådant Valg. Denne Ret til at undtage Gjenstande indtil en vis Værdi fra Udlæget, indtræder dog ikke, når Udlæg gjøres for Skatter eller andre Afgifter til det Offentlige, og kommer heller ikke til Anvendelse med Hensyn til Gjenstande, som ere særligen givne til Pant for den Fordring, i Anledning af hvilken Udlæg søges.

§ 468.

Exekution må ikke gjøres i over- eller underordnede Krigeres Uniformstykker, Våben eller andre til deres tjenstmæssige Udrustning og Forsyning fornødne Gjenstande.

Ej heller må Exekution gjøres i civile Embeds- eller Bestillingsmænds Embedsdragter eller i Gjenstande, som af dem holdes og bruges til deres Embeders eller Bestillingers Udførelse.

§ 469.

Exekution kan kun gjøres i Rettigheder, som på den Tid, Forretningen foretages, alt ere erhvervede, derimod ikke i fremtidige Erhvervelser, med Hensyn til hvilke dette ikke er Tilfældet, såsom ventendes Arv.

Exekution kan iværksættes i Domfældtes Fordringer på Andre, selv om de ere betingede eller endnu ikke forfaldne, når de dog

kunne angives og betegnes med tilstrækkelig Bestemthed.

Udlæg kan ikke gjøres i det, som Skyldneren måtte kunne erhverve ifølge gjensidig bebyrdende Kontrakt, der ikke endnu er fuldstændig opfyldt fra hans Side, når det, der af ham skal ydes, er personligt Arbejde eller Tjeneste eller Andet, som Udlægshaveren ikke er eller ved Udlægsforretningen sættes istand til at give eller udføre.

Dog skal ovenstående Forskrift ikke medføre nogen Indskrænkning i den hidtil bestående Adgang til for Underholdningsbidrag til Børn, forladte og fraseparerede Hustruer, at holde sig til Skyldnerens Arbejds- eller Tjenesteløn eller lignende Indtægt.

§ 470.

I sådant Gods, som ellers ifølge dets Natur kunde være Gjenstand for Exekution, kan Udlæg ikke gjøres, når det ved Retshandler med Trediemand eller ved dennes Bestemmelser retsgyldigen er fastsat, at Kreditorer ikke kunne søge Fyldestgjørelse i Godset.

§ 471.

I endnu ikke forfalden Embeds- eller Bestillingsløn eller i lignende Indtægter samt i ikke forfaldne Ventepenge, Pensioner og hermed i Klasse stående Understøttelser, som udredes af Statskassen, Kommunekasser eller andre offentlige Kasser, kan Udlæg ikke gives.

§ 472.

Undtagne fra Exekution ere fremdeles: 1) De militære Underklassers Tjenesteemolumenter i Overensstemmelse med Lov 21de Marts 1874 § 2, 2) Dagpenge og lignende Udredelser til Embedsmænd eller Andre, som udføre offentlige Hverv, samt Rejseudgifter og Tærepenge, der ere udbetalte til indkaldte Vidner eller Synsmænd, 3) Underholdningspenge, som ifølge Øvrighedsresolution, Forlig eller anden lignende Bestemmelse udredes til Hustruer eller Børn, 4) Understøttelse og Hjælp til Trængende, som gives af Stiftelser eller andre veldædige Indretninger såvelsom al Fattigunderstøttelse, 5) Midler og

Penge, der udenrigs fra indsættes i Nationalbanken, samt Klazfelotterigevinster.

§ 473.

Livrenter, Overlevelsesrenter, Livssorsikkringssummer og lignende mod Vederlag erhvervede Indtægter ere, sorsåvidt ikke Andet ved Retssorholdets Stiftelse retsgyldigen« er bestemt eller vedtaget af Parterne, ikke undtagne fra Erekution, medmindre særlig Lovhjemmel derfor kan påvises.